

frem i det practiske Liv, for en stor Deel vil være spildt Arbejde. Naar det af det samme Medlem subsidiairt er foreslaaet, at 5 pCt. i 2det Stykke af § 1 skal rettes til 25 pCt., saa skal jeg med Hensyn dertil tillade mig at gjentage, hvad jeg allerede engang har yttret, at dette vil være at fritage $\frac{1}{4}$ af alle Hundene i Landet for Afgiften, og det forekommer mig at være formeget; hvis der derimod skal udtales sig en Stemning for, at 5 pCt. forandres til 10 pCt. eller høist til 15 pCt., saa skal Udvalget naturligviis tage dette under Overveielse mellem 2den og 3die Behandling.

Jeg maa endnu komme tilbage til, hvad jeg oprindeligt udtalte, i Anledning af, hvad man har havt at indvende imod, at denne Lov kaldes en Skattelov. Den nærmeste Anledning til dette er det, at denne Lovs Gjennemførelse er unndragen fra Politiets Medvirkning. Det stiller sig saa klart for mig, at, hvis Politiet med de saa Kræfter, der staae til dets Naadighed, skal gjennemføre denne Lov paa Landet, da vilde dets Virksomhed væsentligt komme til at indskrænke sig til at sætte de Hunde i Skat, som bleve anmeldte af Andre; thi at Folk selv skal indmelde sig til Skat i saadanne Tilfælde, kan dog virkelig ikke ventes; men det hele Grundlag vilde altsaa, naar Politiet blev anvendt til at gjennemføre Loven, blive et stort Angiveri; thi med de ringe Kræfter, som Politiet paa Landet har til sin Naadighed, vilde det være umuligt at tage omkring til alle mulige Huse for at holde Control med alle de Hunde, som ere over to Maanedes gamle. Landpolitiet er ikke indrettet paa en saadan Virksomhed, og Skatten vil da umuligt kunne gjennemføres, eller Forholdet maatte saa, som sagt, i alt Fald stille sig saaledes, at Angivelse i Reglen vilde komme til at danne Grundlaget for Hundens Optagelse paa Skattelisten; dette vilde Udvalget ansee for meget uheldigt, da Angiveri er Noget, der maa modarbejdes paa enhver Maade og ikke derimod fremmes ved Lovene. Naar Lovforslaget er betegnet som et Forslag til en Beskatningslov, da er det altsaa, fordi dets Gjennemførelse vil komme til at ligge under de kommunale Autoriteter, og fordi den Afgift, som derved lægges paa Hundene, skal optrædes i Forbindelse med de kommunale

Skatter som en Skat, der indgaaer i den kommunale Kasse. Her bliver altsaa slet ikke Tale om noget Saabant som det, hvorom det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Fessen) talte, at det skulde være ubehageligt at komme hjem til sine Vælgere med endnu een Skattelov, foruden hvad der ellers er Tale om. Thi, naar Sognestandskabet ellers maatte udskrive efter Formue og Leilighed 200 Rd. — for at nævne en rund Sum — til Communnens Behov, men det nu ved den her foreslaaede Lov af de samme Personer eller af den samme Kreds, som skulde contribuere de 200 Rd., faaer 50 Rd. i Hundeskat, vil det selvfølgelig kun udskrive 150 Rd. efter Formue og Leilighed. Kredsens vil altsaa ikke blive en Skilling fattigere, men de Bedkommende, der holde Hunde, vilde kun blive tvungne til at overveie, om disse virkelig gjøre dem en saadan Nytte, at de kunne være tjente med af den Grund forlods at svare en Afgift til Communekassen, eller om det ikke vil være bedre for dem alene at komme ind under den almindelige Beskatning og at lade Andre, som troe, at de have en tilstrækkelig stor Nytte af deres Hunde til at betale for dem, udrede, hvad der kommer ind i Hundeskat, der selvfølgelig altid til Skyende og Sidst vil fremkalde en Nedsættelse af det Skattebeløb, som ellers skal lignedes paa Formue og Leilighed af den samme Kredsens Beboere.

Krog: Det gjør mig ondt i nogle Øinblikke at maatte forlænge den allerede saalangt fremrykkede Discussion, men der er et Par Bemærkninger, som jeg anseer det for nødvendigt at gjøre med Hensyn til Forholdet mellem Regjeringsudkastet og det Udkast, der er foreslaaet af det ærede Udvalg. Det er nemlig angaaende det Gebeet, hvorfor denne Lov skal være gjældende. I Regjeringsudkastet angives dette tydeligt, idet der henvises til en Plakat af 29de October 1824 for Kongeriget Danmark, hvoraf altsaa fremgaaer, at det kun skal angaae Kongeriget Danmark. Idet det ærede Udvalg har undladt at henvise til denne Plakat, og i det Hele taget slet ikke har berørt Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning dets Forslag skal være gjældende, følger det af sig selv, at dets Udkast ogsaa vil komme til at